

Launiaisten sukuseura ry:n jäsenlehti nro 5

Salon Karjalaisten Perinneyhdistys ry

Salossa on toiminut muutaman vuoden Perinneyhdistys. Kotiseutuneuvos Esko Paju on vuosien kuluessa kerännyt laajan aineiston mm. videoita ja äänitteitä lähes 800 nauhaa, valokuvia yli 3000 kpl, diakuvia noin 1800 kpl, kaitaelokuvafilmejä ja lehtileikkeitä. Siellä on laaja kirjasto ja muuta mielenkiintoista. Hän on lahjoittanut huoneiston ja kerätyn aineiston sekä laitteistoa yhdistykselle. Yhdistyksessä toimii erilaisia harrastuspiirejä. Yhdistyksen Perinnepirtti sijaitsee Rummunlyöjänkatu 22 A:ssa. Lisätietoja ja Perinnepirtin aukioloajoista

Kalevi Launiainen

Perttelinkatu 50 B 11 24240 Salo

SUKUPUU

Vuonna 1963 oli Hilkka Nurmi eli Töröläisii Hilkka tilannut lakkautettujen seurakuntien keskusarkistosta Launiaisista papintodistuksen sukututkimusta varten. Papintodistus alkaa Sigfred Jacobinpoika Launiaisesta joka oli syntynyt vuonna 1701 Kuuterselässä. Teuvo Launiainen sai siitä kopiot ja alkoi tutkia sukujuuriaan. Hän alkoi muodostaa siitä sukupuuta. Launiaisten sukuseuran perustamisen myötä siihen on saatu uudet sukupolvet mukaan. Sukupuussa on nyt noin 600 nimeä. Nimen lisäksi on syntymä- ja kuolinajat, puolisoiden nimet, vihkimispäivät ja lapsistamme puu kasvaa.

Teuvo Launiainen 24.9.2000 Salon SInisessa talossa, taustalla sukupu

KOTISEUTUMATKA KUUTERSELKÄÄN 19.6 - 21.6.2001

Irma ja Teuvo Launiainen Esiläisii pellolla

Tämän kesän kotiseutumatka on toivomuksesta kolmipäiväinen. Muuten matkamme sujuu lähes samoja piirteitä noudattaen. Olisi piristävää, jos joku keksisi jotain uutta näihin kotiseutumatkoihin. Olemme etsineet mielessämme mukavampaa paikkaa missä voisimme siellä kokoontua, mutta mitään parempaa emme ole keksineet. Järvi on ollut kovasti mielessämme, mutta emme sieltäkään ole mieleistämme paikkaa löytäneet. Johtuneeko siitä kun emme aikanaankaan järvellä enemmistönä asuneet, vaan kylä oli siellä mäen päällä. Olemme tottuneet ”piskarova taatsan” paikkaan, mutta kuten olette huomanneet, paikka on tullut rauhattommaksi vuosi vuodelta. Johtuen lisääntyneestä taatsa-asutuksesta Ollimäellä. Pitäisi myöskin jotenkin varautua sateen varalta. Otettaisiinko jokainen sontikka mukaan? Ainakin aurinkoinen mieli, sataa tai paistaa. Joka tapauksessa matkaan lähdemme toiveikkaina ja uskomme kaiken sujuvan niin kuin ennenkin turvallisesti ja mukavasti Vistamatkojen osaavissa käsissä. Matkaan lähdemme tiistaina 19.6.-01 ja kotiin palaamme torstaina 21.6.-01.

Lisätietoja matkasta sekä ilmoittautumiset:

Irma ja Teuvo Launiainen
Susiniitynkatu 1 B 14
20880 Turku
puh.02.2352585 tai. 0405402553.

tai. Vistamatkat
P L 81
Vistantie 24
21531 Paimio
puh. 02.805650

SUKU KOKOONTUI SINISEEN TALOON

Launiaisten sukuseura kokoontui viidennen kerran sunnuntaina 24.9.2000 seuran syntymäkaupungissa Salossa. Seura on nuori sukuseurojen perheessä, mutta on lähtenyt liikkeelle ripeästi. Henkilöitä jotka liittyvät Launiaiisiin on noin 1500. Sukuseuraan on liittynyt jäseniksi 71 henkilöä. Tilaisuudessa oli sukuun liittyvää rekvisiittaa nähtävänä. Sukupuu oli mukana suurennettuna. Se alkaa vuodesta 1701 jolloin syntyi Sigfred Launiainen. Teuvo Launiainen on kasvattanut puuta sitä mukaa, kun uusia Launiaisista on sukuun tullut. On tiedossa että Sigfredin isä olisi Jaakko nimeltään ja kuollut vuonna 1710.

Sukutapaamisessa oli mukana 91 henkilöä. Keittiössä valmistivat Markku ja Ritva Launiainen meille maittavan aterian ja täytekakkukahvit. Erkki Launiainen poikansa kanssa aloitti tilaisuuden esittelemällä sukuseuramme kotisivua. Sinikka Penttala lausui runon, Henna Launiainen soitti flyygelillä kappaleet yksinäinen saarnipuu, säveltäjä Juha Vainio ja kansansävelmän Mirjamin valssi. Salon Karjalaisten

vunukoista oli tanhuryhmä Pirpanat esiintymässä meille. Edvard Launiainen kertoi tarinoita nuoruudestaan. Tapaamisten tarkoitus on edistää tutustumista suvun jäseniin johon ohjelman ohessa jäikin sopivasti aikaa. Launiaisten suku on levittäytynyt laajalle alueelle pääasiassa eteläsuomeen. Karjalan Kannaksella Launiaiset olivat Kanneljärven Kuuterselän kylästä ja tulivat evakkoon Salon seudulle. Sininen talo, jossa kokoonnuimme oli viihtyisä ja sopiva paikka tarkoitukseen. Talo on evakoille tuttu entuudestaan. Sijaitsihan talossa siirtolaisten rakennustoimisto silloin kun siirtoväki innolla rakensi kotejaan sodassa menetettyjen tilalle.

Nykyaikakin on saavuttanut seuramme. Olemmehan saaneet oman sukuseuran kotisivun sähköiseen viestintään. Sivu on vielä vaatimaton, mutta kehittyy varmasti kaikkien Launiaisten omaksi kotisivuksi.

Edvard Launiainen, 93 vuotta, on sukumme vanhin ja Leena ja Markku Launiaisen Sini, kolme kuukautta, nuorin

EKA LAUNIAISEN TARINOITA

Olen syntynyt 22.05.1907 Uudellakirkolla Vpl. Muutin sieltä v. 1923 ensin Lohjalle rakennustöihin ja sieltä vuonna 1925 Helsinkiin. Veljeni Herman Launiaisensa kanssa ostimme Metro - Autosta vuonna -26 Ford-kuorma-auton, jonka kantavuus oli 1000kg. Auto maksoi tuolloin 31.200 mk, josta minulla ja veljelläni oli säästettynä puolet. Toisen puolen saimme liikkeestä vähittäismaksulla. Koska auto oli uusi, jouduimme valmistamaan siihen aluksi itse tilapäisen rekisterikilven, joka oli pyöreään peltiin maalattu numero. Varsinaiset kilvet valmistettiin jo tuolloin jossakin vankilassa. Automme rekisterinumeroiksi tuli 2674, sillä se lienee ollut noin mones Helsingissä rekisterissä oleva ajoneuvo. Veljelläni, joka oli minua vanhempi, oli ammattiajokortti, jonka sai vasta 21-vuotiaana. Hän kuitenkin sairastui ja joutui pitkäksi aikaa Cumtähden sairaalaan. Koska minulla ikäni tähden ei voinut olla ammattiajokorttia, jouduin palkkaamaan Yrjö Vuoripuro-nimisen miehen kuljettajaksi. Ajoimme silloin mm. parhaillaan rakennettavan Eduskuntatalon työmaalta kallioulouhosta. Eräänä aamuna ei kuljettajani tullutkaan töihin ja mennessäni hänen asunnolleen, olikin hän yöllä yllättäen kuollut.

Asuin tuohon aikaan Vladimirinkatu 24:ssä rouva Ahlbomin vuokralaisena. Nykyään tuon kadun nimi on Kalevankatu. Saman talon pihassa olevaan katokseen olin tehnyt ovilla varustetun autotallin ja oveen laitoin vielä vahvan Abloy-riippulukon. Eräänä yönä elokuussa 1926 tuli kaksi virkapukuista poliisia asunnolleni herättelemään minua. En unenpöpperössä ensin tajunnet mistä oli kysymys, jolloin toinen poliiseista löi minua olkapäähän komentaen

”Ylös ja lähdetään kamarille”. Puin sadetakin ylleni ja minut vietiin poliisin avoautolla Sofiankadulla sijainneelle poliisiasemalle. Asuntoni pihalta lähdetäessä vilkaisin vielä autotallini ovea ja näin sitä sulkevan riippulukon olevan paikoillaan. Minulle ei kerrottu miksi minua vietiin poliisiasemalle. Perillä minut vietiin pöydän takana istuvan luultavasti komisarion arvoisen poliisin eteen, joka ensitöikseen ärjäisi ”Käsi pois taskusta”. Tämän jälkeen hän kysyi minulta kuka oli se kaveri, joka juoksi metsään? Koska en tiennyt asiasta mitään, koetin tiedustella mistä kaverista ja mistä juoksemisesta oli kysymys. Ja silloin tuli pampusta. Sen jälkeen kysyttiin uudestaan: ”Joko tunnustat?” Kun en vielä kukaan tiennyt mitä pitäisi tunnustaa, kysyin poliiseilta mitä pitäisi tunnustaa? Silloin tuli taas pampusta hartioihin ja selkään. Samaan aikaan tuli ulkoa huoneeseen poliisilaitoksessa palveleva kotipitäjästäni kotoisin oleva poliisi Ville Kihlström, jonka tunsin entuudestaan. Tämä näki minun pamputukseni ja kysyi virkaveljeltään: ”Miksi te hakkaa

KARJALAISET KESÄJUHLAT HELSINGISSÄ 16. - 18.6.2000

Juhlissa Viipuri oli keskeisellä sijalla. Vanhaan jäähalliin oli rakennettu pienoismalli historiallisesta Viipurista. Avajaisjuhlassa lauantaina 17.6 esitettiin kuvaelma Päivä Viipurissa kesällä 1939. Lauantai-ilta jatkui keskiajan juhlapidoilla ruokineen ja juomineen linnan pihalla ja päättyi iltamiin. Sellane ol' Viipuri - näyttely esitteli Viipurin eri kaupunginosia. Matkan varrella oli tunnettuja viipurilaiskahviloita ja muistojen Monrepos'n puiston toivomuslähde.

Sunnuntain päiväjuhla vei meidät vuoteen 1495, kun ylivoimaiset venäläiset piirittivät kaupunkia. Esitys päättyi Viipurin pamaukseen.

Sunnuntaina 18.6. Karjalan Liiton kesäjuhlien juhlakulkue marssi Senaatintorilla jäähallille. Sukuseuramme puheenjohtaja Timo Launiainen kantoi sukuseuramme nimikylttiä

Karjalaiset suvut ja pitäjät- näyttely osastolla oli sukuseurastamme kertova taulu

PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Vuosi on taas vaihtunut, alkoi uusi vuosi ja samalla alkoi uusi vuosituhatkin, eli kolmas sellainen jKr. Sukuseuramme jatkaa toimintaansa omalla tahollaan rauhallista tahtiaan ajan saatossa. Olemmehan jo hyvässä alussa. On kuitenkin muistettava, että vasta alkuosuuksilla, sillä jos ajattelee mitä kaikkea nykyään on mahdollista sukututkimuksen alueella tehdä, niin...niin, kukapa sitä kaikkea edes tietäisi. Tai ehkä ihan kaikkea ei tarvitakaan kunhan vain osaa valita ne oikeat ja olennaiset osatekijät.

On myös muistettava, että välillä pitää 'vetää henkeä' ja 'tuumailla' asioita. Silloin tällöin näissäkin yhteyksissä huomaa, että hitaasti kiiruhtamisen taito saattaa olla hyväksi ja ns. pitkäjänteisyydestä on etua. Vaikka verkkaisesti on edetty, niin uskon kuitenkin, että valtaosa sukumme piiriin kuuluvista henkilöistä on jollain tavalla tiedossamme. Ei kuitenkaan ihan tarkasti ja täydellisesti, mutta alkaa kuitenkin selvitä kohteita ja suuntia joista täydennystä voitaneen etsiä.

Joskus samasta asiasta on kaksi tietoa, tai useampiakin tieto, mutta jos ne poikkeavat toisistaan, sen 'oikean' löytäminen voi olla työlästä. Joskus onnistuu, toisinaan ei - vielä, mutta ehkä sitten kun kohdalle sattuu. Olen myös todennut, että vastaukset kirjallisiin tiedusteluihin esim. seurakuntien kanslioista viipyvät muutamasta viikosta jopa vuosiin. Tiedonkeruun nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi olen ehdottamassa sellaista menettelyä, että voisimme itse kukin tykönämme omatoimisesti kerätä ja listata esim. omat ja sukulaistemme ammatti-, toimi-, ja / tai koulutustiedot (-nimikkeet) niin kauas taaksepäin kuin tietoa riittää. Ja tästä voitaisiin edetä vaikkapa menneitten polvien henkilöhistorioihin, ihan lyhytkin vapaamuotoinen kuvaus on tervetullutta lisätietoa.

Tietoja voi toimittaa allekirjoittaneelle joko postitse, tapaamisten yhteydessä tai sähköpostilla osoitteella: tklauniainen@artic.net.

Jatketaan yhdessä eteenpäin.

Terveisin Timo Launiainen

Linda Launiainen ja Armas Kauranen

Linda ja Armas Kauranen vihittiin 6.6.1938, kuva on otettu Lindan kotitalon seinustalla. Armas Kauranen kaatui sodassa vuonna 1941. Lindan isä Mooses syntynyt 17.5.1881 ja kuollut 16.1.1958 ja äiti Maijastiina Vesterinen syntynyt 29.9.1886 ja kuollut 11.11.1956 Kuvassa on meidän monen esivanhempia ja kuvan lapset kasvaneet aikuisiksi. Kuva on Linda Kaurasen.

SUKUTAPAAMINEN VUONNA 2001

Tämän syksyn sukutapaaminen on Karjala Talolla Helsingissä osoitteessa Käpylänkuja 1 sunnuntaina 16.9.2001 klo 12.00. Järjestetään sinne näyttely vanhoista tavaroista, joita toivomme Teidän tuovan. Pieni selostus tavaran tarinasta. Kodin esineitä, tekstiilejä, vanhoja rahoja ja kuvia. Ne omat esineet ja kuvat voivat tuntua itsestä vaatimattomilta, mutta meistä nuoremmista ne ovat arvokkaita ja olisi mukava nähdä niitä. Ohjelma- numeroita kaipaamme edelleen, sukulaiset ja ystävät voisivat kertoa meille ohjelman esittäjistä, niin otamme heihin yhteyttä. Kiitos etukäteen.

VALTAKUNNALLISET KARJALAISET KESÄJUHLAT 2001

OVAT MIKKELISSÄ 15. - 17.6.2001

Teemana mm. Karjalankieli.

Kuulutamme nimikyltin kantajaa juhlakulkueeseen sunnuntaina 17.6.2001.